PLAMENČEK

POD SVOBODNIM SONCEM

Breznica, april '12

LETO 19, št. 2

KDOR IŠCE, TA NAJDE	**2**
BESEDA PLAMENČKA	**3**
ZA DUHOVNI NAPREDEK	**4**
PLAMENČEK PRIPOVEDUJE	**6**
SVETim ZA VSE	6
KOLIČKANJE	8
SVETA MAŠA NA JESENICAH	10
ZIMOVANJE ČETE	11
ZIMOVANJE VEJE VV	16
ZIMOVANJE KLANA POLNA HIŠA	19
SREČANJE BREZNIŠKE ČETE S ŠKOFJELOŠKO	21
PREDSTAVLJAMO VAM	**22**
NE GLEJTE MRKE, TEMVEČ SVETLO PLAT STVARI	22
KAJ STE REKLI	**27**
ZA MALE SIVE CELICE	**28**
MALO ZA ŠALO	**30**
POBARVANKA	**31**
BP-JEV KOTIČEK	**32**

Plamenček *je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.*

Uredniški odbor:
- **glavni urednik: Luka Pavlin;**
- **tehnična urednica: Mirjam Resman;**
- **urednik za PP: Blaž Žemlja;**
- **urednica za IV: Anja Lužnik;**
- **urednica za VV: Tajda Šimac Turk;**
- **ostali sodelavci: Anja Lužnik, Barbara Polda.**

Ste že kdaj sedeli pred računalnikom in niste vedeli, kaj bi napisali? Jaz imam ta problem vedno, ko moram napisati ta presnet uvodnik. In veste, kako sem ga danes rešil? Šel sem na youtube in si zavrtel en komad, ki sem ga našel včeraj Naslov Trololo. Odličen je. Idealen za preganjanje slabe volje. Kadar je kaj narobe, je treba samo eno zapet, pa je. Lahko si zavrtite tudi posnetek, kjer pesem traja 10 ur. Sprememba razpoloženja zagotovljena. Če pesem ne bo pregnala slabe volje, vam bo gotovo šla sčasoma na živce. Zdaj pa k Plamenčku. Prebrali boste lahko kaj o LMB, pa o zimovanjih, kako je potekala skavtska maša na Jesenicah, kaj se je dogajalo na srečanju brezniške in škofjeloške čete in še kaj. Posebej priporočam rubriko Malo za šalo, kjer sta objavljena dva ženitna oglasa. Meni je najbolj všeč tisti za fante. Jaz bi se kar prijavil. No, pa sem napisal uvodnik, Trololo se pa še zmeraj vrti. Pa brez skrbi, napisal sem ga v nekaj minutah, zato mi pesem (še) ne gre na živce.

Trololo!

Luka, Modri rakun

AVTO ZA BRATA

Poslovnež v nekem ameriškem mestu je parkiral svoj novi avtomobil in odšel po opravkih. Ko se je vrnil, je blizu avta zagledal revnega dečka, starega kakšnih enajst let, kako je s široko uprtimi očmi občudoval vozilo. Ko ga je hotel odkleniti, ga je deček vprašal: »Ali je to vaš avto, gospod?«

»Seveda,« je odgovoril.

»Zelo lep je. Koliko pa ste dali zanj?«

»Če po pravici povem, nimam pojma.«

»Pa ja ne boste rekli, da ste kupili tako lep avto in se ne morete spomniti, koliko je stal?«

»Saj ga nisem kupil. Dobil sem ga za darilo.«

»Kdo pa vam ga je podaril?«

»Brat.«

»Če prav razumem, vam ga je dal brat in vi zanj niste dali niti centa?«

»Tako je.«

»O, ko bi jaz…«

»Vem, kaj misliš. Ko bi tudi tebi brat podaril tak avto.«

»Ne, ne. Ko bi lahko jaz svojemu bratu kupil tak avto.«

Poslovneža je ta dečkov odgovor tako presenetil, da je slabo oblečenega fanta povabil, naj sede v avto. Z veseljem ga bo popeljal po mestu v avtu, ki mu je bil tako všeč. Deček se je branil, češ da ima preveč zanemarjeno obleko, da bi sedel v njegov novi avto s povsem čistimi sedeži. Vendar poslovnežu dečka ni

bilo treba preveč siliti, naj prisede. Ko sta prevozila nekaj kilometrov, se je deček ojunačil in prosil voznika, naj zapelje mimo njegovega stanovanja. Ob bloku se je ustavil in fantek je stekel po stopnicah. Hitro se je vrnil s prvega nadstropja. Na rokah je s težavo nosil svojega brata, ki je bil invalid in ni mogel hoditi. Ko je prišel z njim do avta, je dejal:

»Vidiš? Nekoč ti bom kupil tak avto. Odpeljala se bova na izlet in ti si boš lahko sam ogledoval svet okoli sebe. Nič več ti ne bo treba biti zaprt v stanovanju.«

Poslovnež je bil tokrat tako ganjen, da je oba dečka vzel v avto in jima rekel, da ju bo odpeljal na izlet. Vedel je, kaj to fantoma pomeni. Ko so prispeli v veliko trgovino z igračami, je telefoniral v službo, da bo cel dan odsoten.
Pozneje je pripovedoval, da so bile ure, ki jih je naklonil dečkoma, najlepše v njegovem življenju. Odkril je, kako lepo je takrat, ko se daruješ za druge.

(Neznan avtor)

Postni čas nas vedno znova vabi, da se ustavimo in umirimo. Da pogledamo vase in premislimo, kaj je v življenju zares pomembno in čemu mi dajemo prednost. So to materialne dobrine ali preproste reči, ki osrečijo druge in tebe? Ugled in veljava ali dobri odnosi z bližnjimi? Je to denar ali telesno in duševno zdravje? Jezusov zgled na križu je močan: darovati se za druge, ne v zameno za hvalo, ampak iz ljubezni. Ker bližnjemu želiš dobro. Ker si se zanj pripravljen/a kdaj tudi čemu odpovedati. Ker te to naredi boljšega. In končno, ker te ravno to najbolj osreči.

Potrudimo se, da bo postni čas v nas pustil dobre spremembe. Naj Jezusova največja zapoved ljubezni postane in ostane naša popotnica ne samo v teh štiridesetih dneh, ampak tudi potem ko nas Kristus s svojim vstajenjem odreši vsega slabega in nam da moči ter upanja pri naših prizadevanjih za dobro.

Eva, Zabavna vidra

SVETim ZA VSE

Zbrali smo se pred skavtsko sobo na Breznici in se kmalu preselili v cerkev.
Da bi lahko svetili za vse, smo se morali na to tudi pripraviti. Ker nismo sveča, žarnica, sonce, zvezda ali kakšno drugo svetilno telo :), nam svetiti ni tako »samoposebiumevno«.
Zato potrebujemo zgled, kakšnega vzornika, ki nam pokaže kako svetimo drugim z pozornostjo in dobrimi deli.
Tako, smo si najprej ogledali prizorček iz družinskega življenja. Dedek je bral knjigo Zgodbe iz življenja svetih in vnučka je zanimalo kaj bere. Nauk zgodbe je bil, da če delamo dobro imamo nebesa že v svojem srcu in smo zato svetli in radostni ljudje, svetniki pa so nam za zgled in da nas opogumljajo, ker kažejo, da se to da.
Potem smo našli vsak svojo skupino-glede na barvo nitk, ki smo jih dobili na začetku.
Povedali smo si, kdo je nam zgled in kako se počutimo, če delamo dobro, potem pa je vsaka skupina dobili pismo:

Luć miru iz Betlehema je poslana v svet, da bi SVETila ZA VSE. Plamen, ki ga prinaša, greje, razveseljuje in razširja mir. Vse to pa lahko naredi le takrat, ko jo spremlja lepa beseda in dobro delo. Njeno sporočilo postaja toliko močnejše, kolikor bolj ga širimo med ljudi, sami pa si prizadevamo, da ga izpolnjujemo.

In tukaj je prva priložnost.

Nekateri v naši župniji danes ne morejo sami priti po Luć miru iz Betlehema.

Njim jo boste podarili vi. Skupaj s Plamenom boste v njihove domove prinesli upanje in občutek, da niso sami.

V kuverti imate napisane naslove ljudi, ki jih obiščite in jim podarite Luć miru iz Betlehema.

Tako so se skupine odpravile razveselit starejše in jim prinesle plamen.
Voditelji pa smo medtem posneli voščilo za spletno stran :) -upam, da ste si ga ogledali!

.....

Skupine so se vrnile, nekatere hitro, druge kasneje, ker je bil naslov napačen...
Vsi pa so imeli raznovrstne vtise.
»Ljudje so nas bili veseli, bili so presenečeni, ker smo bili nenapovedani..«
»Nam je ugasnil plamen in ko smo ga ravno hoteli prižgati, je ugasnil še drugi- dobro, da smo srečali skupino, ki je šla v isto smer, da smo jo lahko prižgali nazaj!«
»Mi smo prišli in pozvonili in ni nihče odprl. Kasneje je prišel neki mladi mož in samo vzel svečo iz naših rok, jo dal v vežo in se odpeljal.«

.....

Ko smo se spet vsi zbrali, je vsak naredil svoj plamen iz fimo mase, zvadili smo pesmi za mašo in prihod v cerkev.
V cerkvi smo se postavili v špalir s prižganimi iskricami, potem pa so prišli ministranti z župnikom in za njimi nosilca z lučko in zastavonoše.
Sveta maša je bila razgibana in lepa- oblikovali smo jo skavtski voditelji.
Po maši, pa smo plamen razdelili vsem ljudem, ki so prišli k maši.
....
Ljudje, ki smo jim prinesli plamen so bili res veseli in presenečeni, saj me je na koncu nekdo vprašal, če smo kar sami od sebe prinesli plamen k njim.

Na dva načina lahko razširjaš svetlobo; ali si njen izvir ali pa zrcalo, ki jo odbija. (Edith Wharton)

Skrbna čebela

KOLIČKANJE

Nekega dne je z lepo novico do mene prišel Matic. Vprašal me je, ali bi se udeležila skavtskega smučarskega/bordarskega tekmovanja Količkanje.:D Bila sem takoj za, vendar včasih v dvoje ni tako zabavno, zato sva zraven povabila še Naceta in Janjo Junež. :))

31. januarja smo se odpravili od doma proti neznanemu smučišču Rudno. Nihče ni vedel, kaj lahko pričakujemo, še to nismo vedeli, kam moramo iti. Vendar smo srečno prišli in bili prvi najbolj zagrizeni skavti na smučišču (če seveda odštejemo voditelje iz Železnikov). Dobili smo smučarsko vozovnico za popoldne, obvestili so nas, da so pripravljene tudi različne spretnostne igre. Popoldne je kar hitro minilo in kmalu je bila ura 5, ko se je slovesno, z molitvijo in dvigom zastave, začelo tekmovanje. Kmalu zatem smo dobili štartne številke. Naša draga Janja je imela to čast, da je otvorila progo, saj je štartala prva. Kmalu za njo Matic, potem sem prišla na vrsto jaz in na koncu Nace. Drugi tek je potekal malo drugače, pri zadnjih vratcih si moral odpeti svoje prevozno sredstvo in se v cilj pripeljati s sankami. Vsi štirje smo kar lepo odpeljali. Seveda pa se jaz moram zahvaliti Nacetu za moralno podporo, kajti brez njega se jaz ne bi upala spustiti v dolino.

Seveda pa vsaka stvar v lepem spominu ostane tudi zaradi kakšnega posebnega dogodka, kot je bil spektakularen preval Matica, zaradi katerega je izgubil 2. mesto. Seveda pa sva brezniški ponos branili Janja z 2. mestom in jaz s 3. Nace pa je zasegel 5. mesto.

Pred podelitvijo medalj smo dobili še večerjo, potem je sledila podelitev in počasi smo se vsi zadovolji in veseli ter seveda brez hujših poškodb odpeljali domov.

Katarina, Simpatična pižmovka

SVETA MAŠA NA JESENICAH

21. januar 2012

Brezniški skavti smo se letos odločili,
da bomo eno mašo organizirali tudi na Jesenicah,
saj je med nami veliko jeseniških faranov.
Pred mašo smo spoznavali različne veje krščanstva,
saj smo takrat ravno obeleževali teden za edinost kristjanov.
Tako smo se naučili, da krščanstvo združuje protestante,
pravoslavce in katolike.

Pri sveti maši smo sodelovali tudi z odraslimi skavti,
ki delujejo na Jesenicah. Njihovo ime je Grče.
Med odraslimi skavti lahko najdemo tudi starše nekaterih izmed nas.
Mislim, da smo preživeli prijetno nedeljsko dopoldne in lepo popestrili
nedeljsko sveto mašo.

Hvala vsem za sodelovanje in upajmo, da to še kdaj ponovimo.

Anja, Srečna kanja

ZIMOVANJE ČETE

Zgornje Gorje, 17. – 19. februar 2012

Ja men je bil celoten zimovanje zelo všeč, še posebej kraja zastave in pohod. Malo manj mi je pa bilo všeč to ,da bi lahko na pohod vzeli še kaj pijače ... In ni mi bilo še všeč tisto o pravilih, ker smo jih toliko časa pisali, se menili, razmišljevali. Celotno zimovanje je pa bilo zelo ZABAVNO, KUL in SUPER .. !!!1 =)

Nace

1. Krst (grozno, nisem se počutila ravno najbolj grozno, ampak je bilo zabavno)
2. Nočna igra (zelo napeta)
3. Športne igre (nekaj časa napete, drugače pa zabavne in vesele)
4. Pohod (zanimiv, nekako iznajdljiv, ker smo mogli kr tako malo povpraševati ljudi, ki jih nismo poznali.... ZABAVNO!)
5. Maškare (zanimive, zabavne ...)
6. Razdiranje kvadrata (zabavno, pa nerodno mi je bilo... :))
7. Pomivanje posode zaradi zastave (zanič!)
8. Pospravljanje (zadnji dan) (umazano, sproščeno, hitro)

Nina Vavpotič

Bilo je v petek ko smo se zbrali v Gorjah, prva stvar: Simon nam je pobral telefone, potem pa se je zimovanje začelo... V petek smo se šli različne igre imeli bombastično kosilo in že prvi dan so novinci na nočni igri pokazali, da so iz pravega testa.

V soboto smo se odpravili na pot ... Spomnim se, da smo večino časa hodili in nekaj metrov pred ciljem zgrešili odcep. A vseeno smo prišli na cilj. Tam smo počakali ostale in se šli različne igre. Potem pa nas je neki »kmet« spodil in nastanili smo se sredi gozda. Delali smo vezave in se naučili postaviti opičji most. Odpravili smo se nazaj proti dvorani in imeli kosilo, po kosilu smo sestavljali pravila čete in sestavili le 2 pravili v 2 urah, ker je večina pogovora tekla okoli svetlečih palčk!!

V nedeljo smo imeli na igrišču različne igre in skupaj preživeli še zadnje nore ure ... Potem pa so po nas prišli starši.

Razigrano zasanjana mravlja

To zimovanje je bilo noro, noro, noro zabavno, odštekano, razigrano, nepozabno, ker smo ga preživeli v Gorjah z našimi odštekanimi voditelji, glasbeno Katjo in zabavnim Gašperjem, seveda pa je četa Tulečih kojotov imela NAJBOLJŠE ZIMOVANJE.

Meni je na zimovanju bila zelo všeč organizacija (zelo dobro ste organizirali igre in pohod). Zelo sem bil presenečen, ker ste obvladali tolikšno skupino. Hrana je bila dobra. No vse mi je bilo zelooo všeč.
David

Petek, 17·2· 2012

In končno je pršel dan, na katerega je čakala cela četa, PETEK!!! In s tem tudi začetek našega zimovanja. Zimovali smo v Gorjah. Ob 15.00 smo se zbrali pri kulturnem domu (naša začasna hiša). Ko smo bili vsi zbrani, smo se razdelili v skupine in imeli razne igre: plezanje, igre zaupanja in spoznavanje med drugimi. Nato smo šli v dom, kjer bomo spali, in se tam udobno namestili. Po kosilu smo delali stolpe iz časopisnega papirja in naredili simbol čete. Prišel je večer z njim pa večerja. Po večerji smo imeli malo prostega časa, nato pa zabavni večer. Novinci so prestali preizkušnje in sledile so priprave na spanje.

Sobota 18·2· 2012

V soboto smo se zbudili okoli 7.30 in odšli na jutranjo telovadbo. Zapeli smo k zastavi in pojedli zajtrk. Nato je vsak vod dobil zemljevid, na katerem je bila označena naša končna točka. Med potjo smo izpolnjevali naloge, ki smo jih dobili zraven zemljevida. Ko smo prispeli do cilja, smo peli, plesali in se šli še veliko iger. Potem smo se sprehodili do bližnjega hriba in tam pojedli malico. Preizkušali smo naše veščine vozlanja. Ko smo prišli domov, smo se našemili v maškare, potem pa je sledilo PUSTOVANJE. Dan je minil, kot bi mignil.

Nedelja 19·2· 2012

Že na vse zgodaj zjutraj smo takoj zlezli ven iz spalk, se obleki in odpravili k maši. Po maši smo spakirali vse v nahrbtnike. Potem smo se šli razne igre, si napisali lepe želje in se lotili pospravljanja. Kmalu pa so prišli naši starši. Sledilo je slovo….

Čestitke našima dvema kuharjema, saj sta se zelo dobro odrezala! :D Hvala tudi voditeljem, ki so se tako potrudili in nam pripravili res polno smeha in nepozabnega zimovanja ☺

Janja, Iskrena mravlja

Na letošnjem zimovanju smo se zelo zabavali, saj je bil program zelo zanimiv. V petek smo poleg skupinskih iger izvedli še nočno igro novinci proti ostalim. V soboto smo šli na kratek pohod – po vodih do travnika, kjer se je odvijala igra opazovanja narave- pri tej igri smo bili razdeljeni v dve skupini. Eden iz skupine je skril listke in jih označil z znamenji-odlomljena veja, dve palici ob drevesu... Nato smo se odpravili nekoliko nižje in postavili most iz vrvi. Ko smo se pozno popoldne vrnili nazaj v Gorje , smo sestavili in podpisali pravila čete. Ker je bila pustna sobota, smo seveda priredili pustovanje. Igrali smo se čebulo in sestavili skeče. V nedeljo smo na vse zgodaj zjutraj šli k sveti maši v cerkev v Gorjah. Po zajtrku so sledile športne igre (roverček...) in seveda najbolj priljubljeno pospravljanje. Čez celo zimovanje se je odvijala igra imenovana Morilec. Pri tej igri si izžrebal listek, na kateri je bila napisana oseba, ki si jo moral »ubiti« ter kraj in predmet oz. način. Igra je bila zabavna in je popestrila dogajanje in prosti čas na zimovanju. V nedeljo po končanem programu smo se vsi utrujeno odpravili domov in končno zakorakali v počitnice.

Lucija

Zimovanje mi je bil zelo všeč, saj smo se veliko zabavali, smejali, družili, igrali, hodili ... Najbolj mi je v spominu ostala nočna igra, kjer smo se zelo zabavali in tudi kaj novega naučili.
Dobrovoljna pižmovka :)

Nikoli si nisem predstavljala, da bom ubijala z nogavicami ali z 10 skavtskimi ruticami ali pa z WC papirjem ☺. Toda to sem počela! Na zimovanju čete. Šli smo se morilca in ubijali smo eden drugega. Ta igra se mi je še najbolj vtisnila v spomin.
Poleg morilca smo imeli tudi sprejem novincev v četo s krsti, nato pa so jim voditelji pripravili še veliko nočno igro, kjer so tekmovali proti nam, 'ta starim' IV-jevcem. In kdo je zmagal? Novinci, seveda. Tako so bili zares sprejeti v četo.
Imeli smo tudi pohod, ko pa smo prišli na cilj, smo iskali neka pisma. Nato smo bili vrženi iz posestva in odšli smo v gozd, kjer smo se naučili kako narediti opičji most. Naredili smo kar dva in nobeden od njiju se ni podrl pod našo težo. Seveda smo ga preizkušali eden po eden.
Nismo pozabili tudi na pusta. V soboto zvečer smo se »namaškarali« in se šli čebulo, hkrati pa smo se razdelili po skupinah in naredili na nek način nekakšno gledališko igro. Vsaka skupina posebej. Kmalu je bila nedelja. Zadnji dan našega skupnega bivanja. Imeli smo športne igre, pospravljali smo ... na koncu še spustili zastave in odšli domov.
Mislim, da se nam bo to super zimovanje vsem vtisnilo v spomin ☺.

Radovedna pižmovka ;)

Na zimovanju smo se kot vsako leto zabavali. To je bilo tudi eno od pravil. Igrali smo se različne igre, a to ni bilo vse. Že prvi dan so nas voditelji razveselili z veliko igro! Igrali smo v dveh ekipah, novinci s pomočniki in ostali (mi). In nekako nam ni šlo najbolje. Pripravili smo cel načrt in se organizirali v skupine, a to ni zadostovalo, saj je kmalu vsak šel po svoje in ob klicu za napad ni nihče napadel. Tudi novinci so se organizirali in ni jim šlo slabo, a so izbrali predober položaj. Igra je bila napeta, a je trajala le 30 minut. Naslednji dan smo imeli cel pohod, pot je bila razmeroma kratka, a se nikomur ni mudilo. In na cilju nas je pričakala igra zbiranja sporočil. Ponovno smo se razdelili v dve skupini in igra je bila zares hitra. Samo dogajanje je bilo zelo pestro, saj nikoli ni bilo konec. Sporočil je bilo 20 in bila so dobro skrita. Če si bil ujet, pa si se enostavno moral vrniti do baze in malo počakati. In to, da si lahko nekoga ujel na daljavo, a le če si ga zadel, je dodalo novo stopnjo tveganja. Sama igra je bila super. Še bolj super pa je bila igra morilca. Skoraj cel tabor smo imeli nalogo ubijati, dobil si listek na katerem je bilo ime žrtve, kraj in predmet s katerim ubijaš. Pri igri je bilo sicer veliko pomaganja, kar je povzročilo veliko »smrti« v prvih minutah, a se je pozneje malo umirilo. Vsako dejanje je bilo lahko usodno in to je dalo tej igri tak odnos do samega zimovanja. Navsezadnje smo se zares zabavali in kljub spodrsljajem je bilo super!

Metod Medja

ZIMOVANJE VEJE VV

Naše zimovanje smo začeli v petek, 18. 2., na železniški postaji v Žirovnici. Zbrali smo se dvajset minut pred prihodom vlaka, da smo se v miru prešteli, zmolili in se poslovili od naših staršev. Na srečo smo bili vsi točni in nihče ni zamudil. Na zimovanje smo odšli v Grosuplje v Malo staro vas; ker ta mala vasica nima direktne povezave, smo morali v Ljubljani zamenjati vlak. Ko smo prispeli na železniško postajo v Grosupljem, nas je pričakal naš stegovodja Aleš Jekovec. Ker se je že počasi delala noč, smo se hitro odpravili na naš pohod do Male stare vasi. Da smo lažje in hitreje hodili, nam je Aleš peljal nahrbtnike. Vsi smo mu zelo hvaležni. Na poti do našega zimskega brloga smo se za kratek čas izgubili. Še dobro, da je mimo prišel prijazen gospod, ki nas je pospremil do vasi. Ko smo prispeli do hiše, smo dobili hišna pravila, ki smo se jih morali držati celo naše zimovanje. Po nastanitvi smo imeli večerjo, po večerji pa smo začeli našo zgodbo o Pustu in Zakletem gradu. Pust je bil star vojak; ker je bil že prestar, so ga odpustili iz kasarne. Za na pot so mu dali le en star plašč in hlebec kruha. Pust se je odločil, da gre domov. Na poti proti domu je srečal dva berača. Prvega berača je zeblo in ga je prosil za plašč, Pust je prvemu beraču dal pol svojega plašča, drugi berač pa ga je prosil za malo hrane in Pust mu je iz usmiljenja dal polovico svojega hlebca. V zameno za ti dve daritvi je Pust dobil od prvega berača čudežne karte, s katerimi vedno zmagaš, od drugega pa je dobil torbo, v katero vse skoči, če le rečeš ˝švis noter.˝ Po tem delu zgodbice smo imeli katehezo. Prebrali smo priliko o vdovi in o tem, kako je dala v tempeljsko zakladnico vse, kar je imela. Iskali smo razlike in podobnosti med obema slišanima zgodbama. Pogovarjali smo se o tem, kaj lahko mi damo, ali smo že kdaj komu dali nekaj, kar je zares potreboval. Pogovarjali smo se tudi o dobroti in o njenih namenih. Vsak izmed nas je po koncu kateheze izbral en listek iz škatlice. Vsak je na listku dobil napisano ime svojega skritega prijatelja. Za svojega skritega prijatelja si moral narediti vsaj eno dobro delo na dan, brez da bi ta prijatelj vedel za skrivnost. Potem smo se šli umit in pripravit za spanje. Ko smo že ležali v spalkah, so se stari volki odločili, da še ni konec naše zgodbice, in nam zaigrali še en odlomek iz zgodbe. Pust se je odločil, da bi rad prespal pri nas v gostišču, vendar ni bilo zanj prostora. Gostilničar ga je napotil proti gradu. Pust je prispel do gradu in tam srečal graščaka ter ga poprosil, če lahko prespi pri njem v gradu. Graščak mu je dovolil prenočiti, še prej pa ga je obvestil, da v njegovem gradu straši in naj bo previden, saj še nihče ni

preživel noči. Pust se na njegovo opozorilo ni zmenil in tudi strah ga ni bilo, saj je bil že vsega navajen. Pust je tako ostal sam na gradu. Odločil se je da se bo pred spanjem še dobro najedel, saj je bil že pošteno lačen. Medtem ko si je kuhal večerjo, so ga obiskali vragi, največji med njimi je bil Lucifer. Lucifer ga je opozoril da nihče še ni preživel noči in da z njim ne bo nič drugače. Pust se zanj ni zmenil, imel je toliko poguma, da jih je povabil na večerjo in na igro z kartami. Po večerji so začeli kvartati. Pust je vedno zmagal, saj je imel karte, s katerimi ni mogel zgubiti. Vragom je pobral ves denar. Ko so vragi izgubili vse, kar so imeli, so skušali napasti Pusta. Pust je bil hitrejši od njih in pametnejši saj je uporabil svojo torbico, v katero je polovil vse do zadnjega vraga. Ker je bila že pozna ura, se je odločil, da gre spat.

Naslednji dan nas je zbudil Pust. Prosil nas je za pomoč. Želel je, da mu pomagamo premagati vrage. Še prej smo se umili in pojedli zajtrk, nato pa smo se toplo oblekli in odšli za Pustom. Razdelili smo se v dve skupini. Vsaka skupina je morala narediti svojega sneženega vraga. Sneg ni bil ravno najboljši, vendar smo se znašli. Kaj kmalu smo imeli postavljena dva snežena vraga. Vsaka skupina je morala premagati nasprotnikovega vraga s kepami in dobro strategijo. Potem ko smo Pustu pomagali premagati vrage, smo se šli pogret in okrepčat. Imeli smo nekaj prostega časa, katerega smo porabili za pospravljanje in urejanje naših začasnih bivalnih prostorov. Ta dan smo delali tudi male spominke iz das mase za naše skrite prijatelje. Po kosilu smo odšli tudi v vas, da bi pri nekomu naredili dobro delo. Šli smo tudi do bližnjega travnika, kjer smo naredili ogromnega snežaka. Če se je kdo peljal po avtocesti mimo kraja, kjer smo ga postavili, mu je snežak mahal v pozdrav. Potem pa smo se začeli pripravljati na Pustno slavje. V čast Pustu in premaganim vragom smo zvečer imeli zabavo. Za zabavo si je moral vsak napraviti pustno masko. Večer je bil poln vicev, pesmic, smešnic, opernega nastopa in čebule. Vsako slavje pa se tudi prej ali slej konča. Po koncu smo se umili in pripravili za spanje. Poslušali smo tudi zadnji del zgodbe o Pustu. Ker vsak enkrat umre, je tako umrl tudi Pust. Pust je tako prispel v nebesa, kjer ga je sv. Peter zavrnil in mu ni dovolil vstopa, saj je na svetu naredil toliko hudega. Pust se je odločil, da gre nato v pekel. Ko je prispel, so mu vragi zaloputnili vrata pred nosom saj so se ga bali, da jih bo ponovno tepel. Pust je šel ves žalosten ponovno v nebesa, kjer je sv. Petru razložil, da nekje pa vendarle mora biti. Spomnil ga je na njegovi dobri deli, ko je dvema beračema pomagal v stiski. Sv. Peter ga je spustil v nebesa, kjer še sedaj sedi na svojih dobrih delih, na polovici

plašča in polovici kruha.
Naslednji dan smo pospravili za seboj, spakirali vse v naše nahrbtnike in se še za konec odpravili k maši, kjer pa so nas že pričakali naši starši. Za v spomin smo dobili kljukice za na rutko. :)

Katja: Ful, kul, dobr carsko smo se imeli. Najbolj mi je bila všeč jutranja telovadba

Matic: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo naredili snežaka ob avtocesti.

Blaž in Blaž : Vse mi je bilo všeč, najbolj pa snežak in telovadba

Bagira

Obišči spletno stran in si poglej zakaj: http://www.dobrodobro.si

ZIMOVANJE KLANA POLNA HIŠA

Petek, 24. 2. 2012

Svoje zimovanjsko popotovanje smo začeli dne 24. 2., torej v petek, na domačiji Žemlja. Tam se nas je zbralo osem. Ob točno določenem času nam je Žemlja mlajša, ergo Jana, dostavila točna navodila za našo pot. Ta nas je vodila do kužnega znamenja ob stari cesti. Tako smo morali še pred odhodom počakati zamudnika (G.S.), nato pa smo se odpravili na pot.

Pri kužnem znamenju smo si pogledali našo okolico kot naši predniki Karantanci ter se za kratek čas prestavili v prvo tisočletje. V nadaljevanju pa smo v skladu z misterioznimi navodili pričeli z romanjem proti Brezjam. Na cilj smo prišli precej predčasno, zato smo si privoščili obilo relaksacije v bližnjem parku. Kasneje sta kot ura natančna prišla Eva in Aleš ter ponovno pognala v tek kolesje zgodovine. Tako smo si v sliki & besedi ogledali začetke pokristjanjevanja Karantancev, za kar je poskrbel Duo Kreft. Potem smo se premaknili do hleva, saj je bil naš prevoz do cilja (Cerkve Podtabor) črna kočija. Ker nas je bilo mnogo, se je morala vrniti kar dvakrat in za hitrejši prevoz poklicati še drugo kočijo, ki je bila rdeče barve. Pri cerkvici smo se udobno namestili ter se do konca seznanili z usodo Karantancev. Medtem so našo lokacijo začeli oblegati Turki, ki so blizu vhoda nemarno pustili nekaj hrane, tako da smo si za večerjo lahko privoščili obilo piščančjega kebaba. Vseeno se je izkazalo, da naši visoki zidovi za Turke niso zanimivi, zato smo lahko podrli blokado ter si pod vodstvom Gašperja S. in Katje ogledali fevdalno deželo, v kateri je živel naš narod. Dan smo zaključili že skoraj v jutru, tako da smo se precej izčrpani podali na naša slamnata ležišča, kjer nas je s svojo prisotnostjo pomiril sam gospod Spanec.

Mišo, Pametni volk

Sobota, 25. 2. 2012

Zbudili smo se v sončno sobotno jutro, sončni žarki so nam božali obraz in Encov glas je donel po hiši. Po obilnem zajtrku nam je prijalo malo nostalgije, dopoldne so namreč krasili ''komadi'' skupine Slon in Sadež ter igra 'ravbarjev in žandarjev, v našem primeru so bili to Trubarjevi možje ter protireformatorji. Kosilo je bilo blaginj za naš želodec. Povezani v duhu smo se hranili z ričetom ter z duhovno hrano, ki nam je bila posredovana od Jezusa samega. Čase prve in druge svetovne vojne smo zopet ponovili v zelo zanimivi igri Osvajalec. Izoblikovali smo tudi listino klana, naš ponos, naše ambicije in dosežke smo s krvjo in potom prelili na papir. Nemalokrat se nam je utrnila tudi kakšna solza, ampak nič za to.

Končno je zvečer prišel tisti težko pričakovani trenutek, ko smo lahko vsi skupaj zapeli ob sveti maši. In če bi podrobno pogledali, bi videli, kako naša srca bijejo en ritem. Še malo ričeta ter žgancev za večerjo, pri kateri se nam je pridružil še gospod župnik, je prav dobro delo. Sledil je še časten večer s podpisom listine, za konec pa smo še proslavili dolgoletno ljubezensko zgodbo našega klana. Blaž in Eva, še enkrat vse najboljše in še na mnoga leta!

Gašper, Neustavljivi volk

Nedelja, 26. 2. 2012

V nedeljo smo se prebudili v lepo, sončno jutro. Dan smo začeli svečano v krojih, s slovensko himno. Čez cel vikend smo si namreč širili obzorja o zgodovini Slovenije. Po zajtrku smo hišo temeljito pospravili, ko pa smo končali z delom, smo, tako kot se za vsako zimovanje spodobi, naredili spominek za na rutico. Kasneje smo se preobrazili tudi v slovenske politike in se v besednem dvoboju spopadli kot koalicija in opozicija. Seveda zraven ni manjkalo smeha.. :) Vsi smo bili že malo utrujeni od vikenda, zato smo si čas do odhoda domov krajšali z malo

bolj umirjenimi igricami, s katerimi smo bogatili svoj besedni zaklad, malo smo prepevali, za konec pa je sledila še igrica iz našega otroštva: mama, koliko je ura?! .. Ja, tudi klanovci znamo biti še veliki otroci :). Polni lepih spominov in novega znanja smo počasi zaključili naše zimovanje, kateremu bi lahko rekli kar pomladovanje, saj temperature niso bile nič kaj zimske.

Tamara, Prisrčna mravlja

SREČANJE BREZNIŠKE ČETE S ŠKOFJELOŠKO

POLJANSKA DOLINA

V soboto enajstega,
meseca drugega,
na sredi travnika
se je pričela
naša dogodivščina.

Najprej smo se dodobra pretégnili
ko buldogi so nas podirali,
in kasneje,
ko veliko igro smo prakticirali.

Veliko o škofjeloškem okrožju
smo se novega naučili
in vsak svoj čaj smo v hiški popili.
Vsi smo upali,
da konec še ni,
a le kdo na tem svetu se tega veseli.

Pred zaključkom smo vile predali
in se na vlak podali.
Z dobrimi občutki smo odšli,
sedaj pa jih bomo predali Komendi.

Rok, Domiselni svizec

NE GLEJTE MRKE, TEMVEČ SVETLO PLAT STVARI

Eva, lep pozdrav.
Živjo, Simon. :)

Kako se počutiš v našem stegu? Kako se počutiš v veji in v skupnosti voditeljev?
Počutim se super. Tako v klanu, kot v skvou, pa tudi med VV in IV, če kdaj nanese, da smo skupaj. Glede na to, da nisem »od vedno« na Breznici, sem zelo vesela, da sem spoznala toliko novih ljudi, skavtov, s katerimi se imam fajn in ki me (skoraj) vedno spravijo v dobro voljo.

Že nekaj časa si voditeljica v veji popotnikov in popotnic. Nam lahko zaupaš kaj počnete na sestankih, taborih ...?
V veji PP so glavni gradniki POT, SKUPNOST in SLUŽENJE, tako da je temu prilagojen naš program. Glede srečanj je čisto odvisno od prihajajočih dogodkov. Načeloma imamo kako rdečo nit ali dejavnost, da se ob njej še kaj naučimo, molitev ali katehezo, pa priprave na kaj (npr. obisk doma upokojencev, zimovanje, tabor …). Na taboru nam precej časa in energije vzame sama hoja ter kuhanje na gorilnikih, kljub temu imamo tudi kakšno dejavnost, témo, katehezo, zabavni večer ... Če pa nam slučajno kdaj ostane kaj časa, se sprostimo ob kakšni igri.

Glede na to, da v klanu letos spoznavate Slovenijo, me zanima, kateri del Slovenije, slovenskih pesnik in glasbenik ti je najbolj všeč?
Najbrž bo to rodna (zgornja) Gorenjska, čeprav se mi tudi notranjski gozdovi zelo dopadejo. Od pesnikov sta mi všeč Vodnik in Gregorčič (ker imata zelo lepe in sporočilne rime), od glasbenikov pa Adi Smolar in Aleksander Mežek (iz enakih razlogov).

Vemo, da rada potuješ. Nam zaupaš, kje vse si že bila in kam bi se odpravila, če bi imela 1 mesec časa in nič težav z denarjem?
Res je, zelo rada potujem, čeprav se vsakič znova na koncu z veseljem vrnem domov. Poleg Hrvaške in Avstrije sem bila v Parizu, Rimu, Krakovu, Trenčinu (Slovaška),

Bruslju, križemkražem po Nemčiji, na zahodni obali Kanade (Vancouver) in na Irskem. Večine teh krajev ne bi videla, če ne bi pela v zboru.
Z veseljem bi se odpravila v savane Afrike in Avstralije ter na Madagaskar, predvsem zaradi zanimive narave in nenavadnih, redkih bitij, ki tam živijo. Tudi Argentina me že od nekdaj privlači… Upam, da mi kdaj uspe pridi do tja :).

Si tudi pridna študentka biologije. Ali ti izkušnje iz skavtstva pomagajo pri spoznavanju narave? Te študij veseli? Kaj si najbolj želiš delati po končanem študiju?

Gotovo pomagajo izkušnje iz skavtstva – stik z naravo, posebej na poletnih taborih, te marsičesa nauči.
Študij biologije me zelo veseli, čeprav sem malo razočarana, ker imamo zaradi novega študijskega sistema bolj površinsko znanje in nam za veliko stvari na predavanjih zmanjka časa. Biologija je tako lepa, široka in zanimiva, vsakega zanima drugo področje, na faksu pa se pač učimo od vsega po malo in na koncu od ničesar tako rekoč »nič« ne vemo.
Po končanem študiju bi delala kot profesorica biologije ali nekaj v zvezi z naravovarstvom, preučevanjem narave, predvsem živali, na terenu. Skratka, razgibano delo, ne pa nek laboratorij (čeprav nikoli ne veš …)

Vemo, da tudi zelo lepo poješ in igraš orgle. Povej mi, kdo te je navdušil za petje in igranje orgel?
Glasba mi je bila že v zibelko položena - moja (in tvoja :)) mama je bila zborovodkinja in organistka, druga mama pevka, praded organist, ostali predniki in člani družine pa pevci, tako da so me splet okoliščin in »korenin« najprej pripeljali do klavirja in nato do orgel. Pri petju sta najbrž imeli največji vpliv stari mami, za orgle pa profesorica klavirja in takratni jeseniški župnik, ki sta me spodbujala, naj poskusim. Še dobro, da sem.

Tvoja najljubša pesem je?
Jih je pa res veliko, težko bi izpostavila najljubšo. Od skavtskih sta mi najbolj všeč Ah, spet želim si, seveda s fantovskim solom in Gospod, med šotori, ker jo vedno spremlja ogromno lepih spominov na pretekli dan.

V okviru 20-letnice se ustanavlja orkester stega, ki bo popestril program ob 20-letnici, katerega vodstvo si prevzela. Ali nam lahko zaupaš, kaj pričakuješ od tega projekta? Želiš kaj povedati tudi potencialnim kandidatom za ta orkester?
Joj, kje je še to?! Zaenkrat še nič ne pričakujem. Samo upam, da bomo z njim dobro proslavili stegov jubilej in da bomo tako izvajalci kot poslušalci pri tem uživali.
Kandidate pa bi prosila za veliko dobre volje, zagnanosti in potrpežljivosti, saj z vodenjem orkestra nimam še nobenih izkušenj. Če ima kdo kakšno glasbeno željo, pa naj mi sporoči!

Si tudi velika ljubiteljica živali. Katere živali imaš doma in katero žival bi imela, če bi zato imela dovolj prostora in časa?
Doma imamo mačko Julči, psičko Taro in 4 ribe, ki so poleti na vrtu v »ribniku«. Ati skrbi tudi za čebele, jaz jih, priznam, samo občasno pogledam. Zelo zelo rada pa bi imela konja, ampak sredi mesta je to res bolj težko.

V vaši družini ste vsi skavti. Starša obiskujeta srečanja bratovščine na Jesenicah. Nam lahko na kratko predstaviš bratovščino?
Bratovščina so odrasli skavti, ki delujejo v okviru svoje organizacije – ZBOKSS. V njej so načeloma lahko vsi skavti nad 21 let, ki niso voditelji, pa vendar so v večini primerov v njej odrasli od 30 let naprej. Prav tako imajo srečanja, delajo po skavtski metodi, hodijo na izlete, tabore, duhovne vaje, zelo veliko

sodelujejo tudi z avstrijskimi, italijanskimi in hrvaškimi skavti. Pomagajo tudi v župniji in v različnih akcijah po Sloveniji. Dokler so bili na Jesenicah dejavni tudi »mladi« skavti, so nam bili v veliko pomoč.

Kot skavt sigurno znaš tudi kuhati. Kaj najbolje skuhaš in kaj si najraje privoščiš?
Kaj najbolje skuham, bi bilo treba vprašati »jedce« :). Rada skuham posebno enolončnico s piščančjimi perutničkami, zdrobovimi žličniki in najrazličnejšo zelenjavo, ki je res okusna. Pa tudi različne prave juhe, pražen krompir, rižev narastek; rada tudi spečem kruh. Najraje pa si privoščim zvrhano skledo najrazličnejše solate.

Pri skavtih si že kar nekaj časa, zato se je zagotovo nabralo že kar nekaj zanimivih prigod, zagotovo pa obstaja kakšna prav posebna, ki se ti je vtisnila v spomin. Nam jo poveš?
Res jih je bilo nešteto. Vsakič pa me nasmeji tista s poletnega tabora jeseniške čete v Krkavčah. S soskavtinjo sva bili na straži in ob koncu sem se odpravila budit naslednjo izmeno. Potiho vstopim v fantovski šotor in nežno zbudim »naslednika«. Prvi je takoj vstal, drugi pa je bil tako zaspan, da je dvakrat zaspal nazaj, ko sem odšla nazaj k ognju, misleč, da bo pač kmalu prišel za mano. Ko ga zbudim v tretje, se prepričam, da je končno vstal in nato odidem nazaj. Čez 2 minuti se ozrem proti fantovskemu šotoru in zopet ni videti nikogar. Slučajno pogledam k DEKLIŠKEMU šotoru in opazim nesrečnika, kako se z eno roko drži za drog od Jamboreeja, z drugo odpira šotor, si sezuva čevlje in že počasi odsotno stopa v naš šotor. Seveda je sledil smeh vseh prisotnih. Po 10 minutah pa smo ga le uspeli »zbrihtati«, da je bil sposoben stražiti tabor in zastave.
In verjeli ali ne – zastav nam nikoli niso ukradli! :)

V klanu imate »popotovalne« tabore, zato gotovo paziš, kaj vzameš sabo. Brez katerih 3 stvari se zagotovo ne odpraviš na tabor?
Brez obližev, nožka in baterije.

Pred kratkim smo praznovali dan spomina. Katero dobro delo si opravila?
Naredila sem 22 sklec.

Za konec nam zaupaj še tvojo najljubšo misel Baden Powella.
Tole bi res rada upoštevala: »Bodite zadovoljni s tem, kar vam je dano, in napravite iz tega kar največ. Ne glejte mrke, temveč svetlo plat stvari.«

Hvala za pogovor, Eva. Bodi pripravljena.
Prosim. Vedno pripravljena. :)

Simon, Vzdržljivi gams

PREDLAGAJTE ZANIMIVEGA SKAVTA ALI SKAVTINJO, KI BI GA PREDSTAVILI V NASLEDNJI ŠTEVILKI PLAMENČKA.

Stegovodja

- je odgovoren za delo stega;

- skrbi za kakovostno in kontinuirano vzgojno delo v stegu in s pomočjo vzgojnega načrta skupnosti voditeljev skrbi za osebno rast ter njihovo strokovno izpopolnjevanje;

- je odgovoren tudi za zunanjo podobo stega in odnose z javnostmi, formalno in finančno delovanje stega, vodenjem arhiva, oddajo letnega poročila stega ter izpolnjevanje vseh drugih formalnih obveznosti znotraj ZSKSS, ki jih naloži svet Združenja ali izvršni odbor.

Z zgornjimi besedami je vloga stegovodja opredeljena v Pravilniku o organiziranosti in delovanju stega. Kakšen pa naj bi bil stegovodja? Kakšne lastnosti bi moral imeti po mnenju skavtinj in skavtov? S tem vprašanjem smo se obrnili na naše volčiče in volkuljice, izvidnike in vodnice ter popotnike in popotnice in na zimovanjih dobil naslednje odgovore:

Stegovodja mora biti …:

- … lep in prijazen;
- … odgovoren in bogat;
- … vesel in dobrovoljen;
- … pameten, mora imeti IQ nad 120;
- … iznajdljiv in inovativen;
- … pripravljen pomagati drugim in dober do drugih;
- … dobrodelen in pošten;
- … prijateljski in zaupljiv;
- … zabaven in poln veselja;
- … znati komunicirati;
- … spoštljiv in razumljiv;
- … imeti velike zobe in privlačen nasmeh;
- … priden, zagnan in delaven,
- … vztrajen in zanesljiv;
- … car;
- … organiziran;
- … razumevajoč, pravičen, nepristranski in objektiven;
- … veren;
- … aktiven oziroma v dobri kondiciji;
- … razumeti šalo;
- … glasen.

Igrivi rogač

Rešitve nalog iz prejšnje številke:

1. »Sreča je na strani POGUMNIH.«
2. 7 vreč s po 13 jabolki. (91 je produkt dveh praštevil, 7 in 13)
3. Sledi oktober. (vsakič je spuščen en mesec več)
4. S segrevanjem.
5. Kriv je David. Če skiciraš tabelo in s ✔ označiš vsako izjavo, ki okrivi nekoga

KRIVDA	IZJAVE				
	Andrej	Borut	Cene	Črt	David
Andrej		✔	✔	✔	✔
Borut			✔	✔	
Cene		✔	✔	✔	✔
Črt	✔	✔	✔		✔
David		✔		✔	✔

vidiš, da so le pri Davidu 3 ✔, ki govorijo o njegovi krivdi, torej so le te tri izjave (Borutova, Črtova in Davidova) resnične.

O

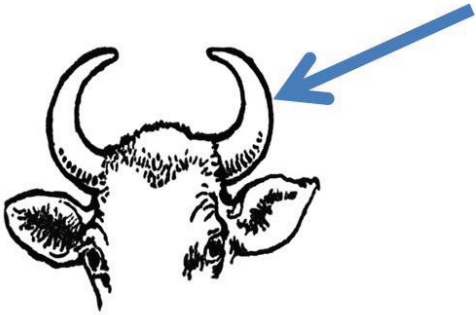

[nosorog]

1 2 3 4 5
L = V
5 = T

~~1 2~~ 3 4

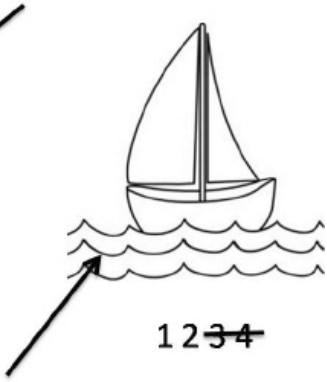

1 2 ~~3 4~~

[skavtstvo]

1 ~~2 3 4 5~~

U = V

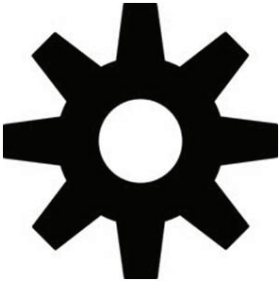

~~1~~ ~~2~~ 3 4 5 6
B = T

[ovratnik]

Anja, Srečna kanja

V dobi sodobnih komunikacij pisma oglasi niso več v modi. No ja, vseeno se najdejo še kakšni klanovci in klanovke, ki pokukajo v zakladnico naših dedkov in babic in iz nje potegnejo kakšen ženitni oglas.

Akoravno sem bogat še vedno ne vandram naokoli, a iščem preprosto pupo, da se ljubiva. Iščem tako žensko, ki mi bo kos in se ne bo hudovala ako bom preveč jezičen. Ako znaš pripraviti velik in okusen obed so ti dveri mojega dvora odprte. Če se ti zdim pravi kerlc ali nešto slično ne kolebaj. Skrivši pridi na moj vrt ter tam posadi kostanjevo mladiko. Ako mladika obrodi kostanje dodji na morski greben, da te skrivši po jednom.

Elvis (kralj)

Zdravstvujte dragi pobi!

Sm ugvantan dekl'č star 2-krat po ducat let. Mama so me zgodej poslal v klošter naučit se gospodinjstva in uglajene drže. Ni mi težava prjeti za opravilo saj mamo v posesti kr nekej gmajne. Ako je med vami kakšen količkaj ličen kerlc, ki ljubi očetnjavo naj mi jadrno napiše ducat pisemc in bojda mu podarim srce.

ŠIFRA: Zal deklč

www.coloring-pages-kids.com

SMEJ SE

Želja po smehu je želja po zdravju. Smej se, kolikor se moreš, to je dobro. Kadar koli se lahko smeješ, se smej, če je mogoče, pa pripravi še ostale ljudi do smeha, dobro jim bo delo. Tudi kadar te kaj boli ali pa se znajdeš v težavah, se pripravi do tega, da se smejiš. Če se boš vsakič malo prisilil, boš dejansko opazil spremembe.

Ko boš bral o velikih skavtih, kot je kapitan in oglednik John Smith, in o drugih podobnih, boš spoznal, da so bili pravi veseljaki. Povprečen fant godrnja med izvajanje, težkih telesnih vaj. od skavt pa se pričakuje, da se pri tem ves čas smeji. Vsakič, ko godrnja, je njegov rezultat slabši.

(misli ustanovitelja skavtov sir Roberta Baden Powella)